



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Balejové a soudkyň JUDr. Terezy Kučerové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci

Navrhovatele: **Povodí, s.p.**

sídlem Holečkova 3178/8, 150 00 Praha 5
zast. advokátkou JUDr. Ivanou Syrůčkovou
sídlem Plzeňská 232/4, 150 00 Praha 5

proti

odpůrci:

Město Strakonice

sídlem Velké náměstí 2, Strakonice
zast. advokátem Mgr. Vítězslavem Dohnalem
sídlem Příběnická 1908/12, 390 01 Tábor

o návrhu o zrušení opatření obecné povahy, změna č. 4 Územního plánu Strakonice, schválené usnesením zastupitelstva města Strakonice dne 6. 9. 2017 č. 598/ZM/2017,

takto:

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy, změny č. 4 Územního plánu Strakonice, schválené usnesením Zastupitelstva města Strakonice ze dne 6. 9. 2017 č. 598/ZM/2017 se **zamítá**.

- II. Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení 13 667 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce odpůrce.

Odůvodnění :

1. Návrhem doručeným dnem 20. 10. 2017 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se navrhovatel domáhá přezkoumání opatření obecné povahy, změny č. 4 Územního plánu Strakonice, schválené usnesením zastupitelstva města Strakonice dne 6. 9. 2017 č. 598/ZM/2017. Touto změnou územního plánu byly stanoveny podmínky pro umíst'ování obnovitelných zdrojů energie a pro plochy vodní a vodohospodářské bylo jako nepřipustné využití stanoveno umíst'ování obnovitelných zdrojů energie (malé vodní elektrárny) na řece Otavě, včetně ramen a náhonů v úseku západní hranice zastavěného území Nového Dražejova až po železniční most na Blatnou a na řece Volyňce v celém úseku procházejícím správním územím města Strakonice.
2. Navrhovateli jako státnímu podniku náleží právo hospodařit s majetkem ve vlastnictví České republiky, vodním dílem Pětikolským jezem na významném vodním toku Otava a konkrétně specifikovaných pozemkových parcelách v k. u. Nové Strakonice a v k. ú. Strakonice. Přijetím změny územního plánu došlo k porušení zákona o vodách, který ukládá povinnost postupovat tak, aby nebyl znehodnocován energetický potenciál povrchových vod a vodních toků. Změna územního plánu odporuje Zásadám územního rozvoje Jihočeského kraje po provedené aktualizaci, které mimo jiné ukládají podporovat malé vodní elektrárny vždy při splnění zákonných podmínek. Změna územního plánu je proto nesouladná se Zásadami územního rozvoje Jihočeského kraje. Dále je v rozporu se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2009/28/ES z 23. 4. 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, Národním akčním plánem pro obnovitelné zdroje energie schválené usnesením vlády č. 47 z 25. 1. 2016, Státní energetickou koncepcí schválenou usnesením vlády č. 211 ze dne 10. 3. 2004 a její aktuální verzí z února 2010.
3. Změnou č. 4 Územního plánu dojde k porušení veřejného zájmu na udržitelný rozvoj, respektive ochranu klimatu, k čemuž se Česká republika zavázala například Rámcovou úmluvou o změně klimatu nebo Pařížskou dohodou.
4. Změnou č. 4 Územního plánu dochází k majetkové újmě navrhovatele jako státního podniku znehodnocením předmětných pozemků pro využití energetického potenciálu. Navrhovatel tím za účelem uzavřel smlouvu se soukromým subjektem.
5. V návrhu dále uvádí, že ten bude doplněn 3. 11. 2017.
6. V tomto doplnění podání se poukazuje na to, že navrhovatel získal povolení k nakládání s vodami za účelem využívání energetického potenciálu významného vodního toku Otava podle rozhodnutí ze dne 22. 5. 2007. Podmínkou využití uvedené možnosti je stavba vodního díla, malé vodní elektrárny. Je-li změnou územního plánu vyloučeno využití platného povolení k nakládání s vodami, jde o významné porušení práv oprávněného z tohoto povolení. Změna územního plánu je bezdůvodná se zřetelem k tomu, jak je malá vodní elektrárna projektována. Pozemky v podání specifikované byly za účelem umístění a realizace malé vodní elektrárny pronajaty společností Landreal s.r.o., Praha 5. Změnou územního plánu došlo k znemožnění účelu nájemní smlouvy a poškozování práv navrhovatele a státu.
7. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu. Poukázal na ústavní právo na samosprávu územního společenství občanů, jehož součástí je právo v mezích daných zákony regulovat prostřednictvím územního plánu stavební a jinou činnost na svém území. Práva na samosprávu odpůrce využil a postupoval přitom v souladu se zákony.
8. Uvedl, že výstavba malých vodních elektráren nebyla zakázána na celém území města. Část území města, na kterou se zákaz vztahuje, patří z hlediska životního prostředí, urbanismu, architektury, kulturního dědictví, rekreačního a sportovního využití a potenciálu pro společenské aktivity

k nejcennějším na celém území. Výjimečnost území je dána propojením přírodních, kulturních, architektonických a dalších prvků na jednom místě. Obec má právo rozhodnout prostřednictvím územního plánu o tom, že takto cenná část území nebude zatěžována výstavbou technických objektů a takovými objekty nebude omezována možnost využití území pro jiné činnosti. Do práva na samosprávu je možné zasahovat jen k ochraně zákona a v případech, kdy je to nezbytné. Nelze tak činit na podkladě podzákoných předpisů či dokumentů, které mají povahu interně závazných koncepcí či koncepcí závazných v rámci hierarchie nadřízených a podřízených orgánů státní správy. Obec v oblasti územního plánování takovým podřízeným orgánem není.

9. Napadené rozhodnutí není v rozporu se zákonem o vodách. Pořízení a vydání územního plánu není nakládáním s vodami. Změna územního plánu neodporuje Zásadám územního rozvoje Jihočeského kraje, což vyplývá ze stanoviska krajského úřadu. Takový názor se projevil též v souvislosti s vypořádáním námítky a připomínek. Bylo výslovně uvedeno, že změnou územního plánu není popřen obecný princip podpory obnovitelných zdrojů energie. Podporování zřizování malých vodních elektráren podle zásad územního rozvoje neznamená, že by v územních plánech nemohly být vymezeny plochy, ve kterých není výstavba takových objektů možná.
10. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 209/28/ES nestanoví žádné povinnosti vztahující se k územnímu plánování, neodporuje zák. č. 165/2012 Sb., z téhož důvodu, přičemž navrhovatel nespécifikuje, v čem by rozpor s tímto předpisem měl spočívat. Akční plán je koncepčním dokumentem, který pro územní plánování závazný není, není tu rozpor se státní energetickou koncepcí, přičemž navrhovatel tento rozpor nikterak nespécifikuje, neodporuje Rámcové úmluvě o změně klimatu a Pařížské dohodě, ani tyto dokumenty nejsou závazné pro územní plánování.
11. Rozpor se zákonem neplyne ani z existence rozhodnutí o nakládání s vodami, je tomu právě naopak, protože rozhodnutí musí být v souladu s územními plány. Nadto se poukazuje na skutečnost, že bylo na navrhovatel, aby od roku 2007 realizoval nezbytné kroky k tomu, aby mohl toto rozhodnutí využít. Jestliže tak neučinil, nemůže odpůrci bránit v realizaci práva na samosprávu. Představy územního společenství občanů o možném využití území pro účely stavební či jiné činnosti se mohou v průběhu času měnit a v závislosti na tom se může měnit i územní plán.
12. Navrhovatel v replice zopakoval, že v roce 2007 získal povolení k nakládání s vodami, které umožňuje navrhovateli případně dalšímu uživateli nakládat s vodami k účelu podle tohoto rozhodnutí. Ta skutečnost je odpůrci dlouhodobě známá a navrhovatel byl ponechán v dobré víře, že konkrétní místo je určeno k využití pro malou vodní elektrárnu. Ta nemůže být umístěna jinde. Právo na samosprávu nesmí být vykonáváno účelově a šikanózně. Při provozu malá vodní elektrárna situována převážně pod zemí nebude vytvářet žádné imise.
13. Pro účely vyřízení tohoto návrhu soud vyžádal u odpůrce dokumentaci ke změně č. 4 Územního plánu Strakonice, ve které je založena petice občanů města Strakonice vyjadřující nesouhlas s výstavbou malé vodní elektrárny, ke které jsou připojeny podpisové archy.
14. Žalobce doložil rozhodnutí městského úřadu ve Strakonici ze dne 22. 5. 2007 o povolení k nakládání s vodami k využívání jejich energetického potenciálu pro plánovanou malou vodní elektrárnu Strakonice, Pětikolský jez. Povolení bylo vydáno pro navrhovatele. Rozhodnutí o povolení změny nakládání s vodami ze dne 2. 7. 2015 bylo vydáno pro společnost Landreal s.r.o, sídlem v Praze 5.
15. Krajský soud se návrhem zabýval podle dílu 7, hlavy II. soudního řádu správního a dospěl k závěru, že návrh není důvodný.
16. Soud především uvádí, že vzhledem k novelizaci procesního postupu řízení o zrušení opatření obecné povahy přezkoumává změnu č. 4 Územního plánu Strakonice se zřetelem k důvodům uplatněným v návrhu ve smyslu § 101b odst. 2 s.ř.s. Řízení je tudíž ovládáno dispoziční zásadou a vychází ze skutkového a právního vztahu, který tu byl v době vydání změny územního plánu. V průběhu řízení pak návrhové body rozšiřovat nelze.

17. Předmětem řízení byla učiněna změna č. 4 územního plánu města Strakonice v textové části v kapitole F stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití s určením převažujícího účelu využití, pokud je možné jej stanovit, přípustného využití, nepřípustného využití, popřípadě stanovení podmíněně přípustného využití těchto ploch a stanovení podmínek prostorového uspořádání včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu pro plochy Vv, plochy vodní a vodohospodářské, pod písm. d nepřípustné využití byl doplněn text umístění obnovitelných zdrojů energie (malé vodní elektrárny) na řece Otavě, (včetně ramen a náhonů) v úseku západní hranice zastavěného území Nového Dražejova (nacházející se v blízkosti společenského zařízení Myslivna) až po železniční most na Blatnou. Na řece Volyňce v celém úseku procházejícím správním územím města Strakonice.
18. Ze spisové dokumentace je zjevné, že tato změna územního plánu byla iniciována občany žijícími na území města Strakonice, kteří vyjádřili nesouhlas s výstavbou malé vodní elektrárny. O pořízení územního plánu a jeho změnách rozhoduje zastupitelstvo obce a děje se tak v rámci samosprávy. Na zastupitelském orgánu územní samosprávy je vážit zájmy v území, což je politickou diskrecí právě zastupitelského orgánu samosprávy. V této věci bylo na zastupitelstvu vážit zájmy soukromé představované zájmem soukromé společnosti na provozování malé vodní elektrárny a navrhovatelem, jemuž měl plynout nájem od této společnosti a na druhé straně zájem veřejný vyjádřený v petici občanů sledující ochrany hodnot a uspořádání říčních partií ve městě. Právě se zřetelem k tomu, že jedná se o opatření vydané v rámci samosprávy, je na soudu, aby se zabýval výlučně tím, zda daná změna územního plánu byla vydána v souladu se zákonem, případně existují-li omezení plynoucí z ústavního pořádku. Vhodnost využití té které lokality pro daný účel na soudu není, protože takový přístup by mohl znamenat porušení ústavních zásad o dělbě moci. Soud se může zabývat výlučně tím, je-li daná regulace odůvodnitelná právě se zřetelem k zákonným podmínkám. Tato východiska vzal soud v úvahu při vypořádání uplatněných návrhových bodů.
19. Územní plán případně jeho změna je koncepčním dokumentem, jak je na jeho účel poukazováno, pod návrhovým bodem č. 1. Pořizovatel územního plánu se při své koncepční činnosti řídil úkoly cíli a úkoly územního plánování, tak jak je uvádí ustanovení. § 18 a 19 stav. zák. Cílem územního plánování ve smyslu § 18 odst. 1 je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generace budoucí. Navazující předpis o úkolech územního plánování, pak ukládá zjišťovat a posuzovat stav území, jeho přírodní, kulturní a civilizační hodnoty, koncepci rozvoje území stanovovat se zřetelem k urbanistické koncepci a s ohledem na hodnoty a podmínky území, prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, přínosy, problémy, rizika, mimo jiné na životní prostředí a hospodárné využívání. Uvažováno je též s estetickými požadavky vytvářením podmínek pro kvalitní bydlení, regulací ploch pro využívání přírodních zdrojů. Právě tyto zákonné požadavky byly vzaty při změně územního plánu v úvahu, což je patrné z odůvodnění provedené změny. Konkrétně se poukazuje na to, že požadavky na ochranu nezastavěného území a ochranu architektonických a urbanistických hodnot se realizují tím, že ve vyjmenovaných lokalitách není přípustné budovat malé vodní elektrárny. Přijatá změna územního plánu se proto nikterak nepříčí právní úpravě cílů a úkolů územního plánování podle stavebního zákona a není ani v rozporu s § 5 odst. 1 vodního zákona tak, jak se ho dovolává navrhovatel. Podle tohoto předpisu mezi základní povinnosti každého, kdo nakládá s povrchovými nebo podzemními vodami, je dbát o jejich ochranu a zabezpečovat jejich hospodárné a účelné užívání podle podmínek tohoto zákona a dbát o to, aby nedocházelo k znehodnocování jejich energetického potenciálu a k porušování jiných veřejných zájmů chráněných zvláštními právními předpisy.
20. Z citované právní normy je zjevné, že uvedená základní povinnost se vztahuje na každý subjekt, který s vodami nakládá. Pro navrhovatele bylo sice v roce 2007 vydáno povolení k nakládání s povrchovými vodami tekoucími řekou Otavou ve městě Strakonice, které však zůstalo

nerealizováno. Odpůrce s odstupem 4 let od přijetí územního plánu prověřil a zhodnotil z podnětu obyvatel města potřebu provést změnu v území a učinil tak v zájmu architektonických a urbanistických hodnot ve městě, což výslovně se ve změně územního plánu uvádí a takový postup je souladný s právní úpravou úkolů územního plánování. Vedle energetického potenciálu povrchových vod, které jsou podřaditelné hospodářskému využití, jsou tu ještě další hodnoty, které je zapotřebí při územním plánování vyhodnocovat a chránit. Právě ochrana architektonických a urbanistických hodnot v nezastavěném území převážila nad zájmem hospodářského využití energetického potenciálu povrchových vod řeky Volyňky na celém území města a částečně na vymezeném úseku řeky Otavy ve městě. Vážení zájmů v území je patrné z odůvodnění provedené změny, kdy hlavním důvodem pro takový postup byl požadavek na komplexní ochranu vodních toků, včetně jejich okolí na nejcennějším území města Strakonice. Současně se uvádí, že umístění malých vodních elektráren nic nebrání mimo vymezené části města. Zdůrazňuje se, že vodní toky jsou ze zákona významnými krajinnými prvky. Jsou důležité pro zachování krajinného rázu a uplatnění krajinných hodnot v zastavěném území města. Proto v těchto prostorách nelze připustit aktivity, které by mohly ohrožovat faunu a flóru. Dále byla zohledněna existence biokoridorů a z toho vyplývajících požadavků. Uvádí se, že mají urbanistický význam, protože jsou hlavní hodnotou na území města, od nich se odvíjel život města a podél vodních toků byly budovány hlavní objekty zástavby, hrad a zámek, kostel, pivovar. Přijatá změna má význam též se zřetelem k ochraně kulturního dědictví, kdy respektuje se pohledová dominanta významných staveb v okolí toku. Proměnlivý charakter údolí řeky a doprovodné zeleně je patrný též se zřetelem ke stavbám mostů, v některých místech lze uvažovat o novém propojení obou břehů, kdy pro takové propojení lze uvažovat se novou netradiční architekturou, kdy poukazuje se na příklad realizované lávky pro pěší u strakonického hradu. Odkazem na konkrétní druhy staveb se dokumentuje možnost zapojit břehové partie do života místních obyvatel, protože prostory v okolí řeky vytvářejí předpoklady pro společenský život. Jako další důvod pro změnu územního plánu je označena možnost rekreačního a sportovního zázemí, podél vody lze požádat společenské akce. Uzavírá se, že provedená změna územního plánu se děje na vymezeném území, které je pro život města nejvýznamnější, a tudíž tam nelze povolovat žádnou činnost, která by možné budoucí využití znemožnila nebo ztížila.

21. Z tohoto odůvodnění přijaté změny územního plánu plyne, že odpůrce vzal v úvahu zákonem předpokládaná hlediska pro udržitelný rozvoj území a sledoval úkoly územního plánování při posuzování potřeby změny v území nastalé v době od přijetí územního plánu.
22. Argumentaci, že přijatá změna územního plánu je v rozporu se zásadami územního rozvoje nelze přisvědčit. Jak je zřejmé z právní úpravy zásad územního rozvoje ve smyslu § 36 odst. 1 stav. zák. sleduje se zásadami územního rozvoje účelné a hospodárné uspořádání území kraje. Tento dokument právě v zásadních bodech upravuje požadavky, ze kterých je zapotřebí vycházet při pořizování územních plánů. Z citované pasáže zásad územního rozvoje jak činí návrhovatel ve svém návrhu, však nelze dovodit, že každý zájemce o zřízení malé vodní elektrárny je oprávněn zřídit ji právě na jím zvoleném místě. Podporu malých vodních elektráren Zásady limitují splněním všech zákonných podmínek.
23. Odpůrce v průběhu pořizování změny územního plánu opatřil stanovisko krajského úřadu podle § 50 odst. 7 stav. zák. ze dne 3. 5. 2017. V tomto stanovisku se mimo jiné uvádí, že návrh změny územního plánu není v rozporu se Zásadami územního rozvoje Jihočeského kraje, nemá vliv na záměry nadmístního významu v řešeném území a obecné priority jsou v návrhu zohledněny. Shodné stanovisko krajského úřadu je tu ze dne 8. 6. 2017 vydaném k částem návrhu změny územního plánu změněném od společného jednání. Na tomto stanovisku se nic nezměnilo ani ve vyjádření krajského úřadu ze dne 14. 7. 2017 opatřeném pro účely vypořádání námitek a připomínek. Krajský úřad vydal tato tři shodná stanoviska ve smyslu § 50 odst. 7 stav. zák. jako příslušný odborný orgán a rozpor se Zásadami územního rozvoje jihočeského kraje v předložené změně územního plánu neshledal. Toto stanovisko ve svých třech podobách vyvrací návrhové

tvrzení uvedené pod bodem 2, nesoulad mezi návrhem změny územního plánu a Zásad tu není, a proto soud neshledal porušení § 54 odst. 5 stav. zák.

24. Navrhovatel v dalších čtyřech návrhových bodech vypočítává dokumenty, se kterými je přijatá změna územního plánu v rozporu aniž takový rozpor blíže konkretizuje. Na soudu není, aby za navrhovatele případné rozpory vyhledával. Jestliže Směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů žádné povinnosti pro územní plánování nestanoví, tak změna územního plánu v rozporu s touto směrnicí v rozporu být nemůže.
25. K provedení těchto předpisů Evropské Unie byl přijat zák. č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů v novelizovaném znění. Tento předpis upravuje podporu elektřiny a tepla z obnovitelných zdrojů v zájmu ochrany klimatu a životního prostředí. Ve vztahu k územnímu plánování žádné povinnosti nestanoví. Dotčený orgán státní správy, který působí v oboru vodohospodářství, žádné výhrady neměl. Proto není přijatá změna územního plánu v rozporu se zák. č. 165/2012 Sb., v novelizovaném znění.
26. Národní akční plán pro obnovitelné zdroje energie byl přijat podle § 3 prve uvedeného zákona a schvaluje jej vláda. Přijetí Národní akčního plánu neznamená, že při vytváření předpokladů pro udržitelný rozvoj území má podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů přednost před dalším hlediský významnými pro udržitelný rozvoj území, které mají být ve vyváženém vztahu.
27. To je zapotřebí vztáhnout též ke Státní energetické koncepci, která je podkladem pro vyhotovení Národního akčního plánu. Má-li být podporována výstavba a využívání malých vodních zdrojů pro výrobu elektřiny, pak to neznamená, že právě se zřetelem k cílům a úkolům územního plánování nemohou obce umístění takových zařízení územním plánem regulovat.
28. Rovněž argumentace mezinárodními závazky navrhovatelem odkazovaným pod bodem 6 návrhu, není přílehavá. Ve veřejném zájmu je zcela nepochybně vytvářet předpoklady pro udržitelný rozvoj území. To je právě cílem územního plánování, přičemž udržitelný rozvoj zahrnuje podmínky pro příznivé životní prostředí, hospodářský rozvoj a soudržnost společenství obyvatel území. Tyto podmínky musejí být ve vyváženém vztahu. Tato hlediska byla vzata v úvahu, přičemž rozhodným důvodem, pro které byla daná změna územního plánu přijata, byl požadavek na komplexní ochranu vodních toků a jejich okolí v nejcennějším území města. Skutečnost, že cíle územního plánování, mezi nimiž je právě vytváření předpokladů pro udržitelný rozvoj, se konkrétně projevila v části D, odůvodnění změny územního plánu.
29. Ani návrhový bod pod č. 7 není důvodný. Okolnost, že navrhovatel získal před 10 lety povolení k nakládání s vodami, které dosud nerealizoval, neznamená, že pro existenci takového povolení nelze územní plán změnit. Protože v průběhu času dochází v urbanizovaném prostředí k změnám, ukládá ustanovení § 19 odst. 1 písm. c) stav. zák., aby potřeby změn v území byly prověřovány a posuzovány, aby byl veřejný zájem na změnách zhodnocen, stejně jako přínosy, problémy a rizika takových změn, například s dopadem na veřejné zdraví, životní prostředí. Právě to se v mezidobí od vydání rozhodnutí o povolení nakládání s vodami a přijatou změnou územního plánu stalo. Odpůrce vážil soukromý zájem na možném využití energetického potenciálu vody k výrobě elektřiny a zájem obyvatel území města na zachování břehových partií, toků ve vymezeném území bez jakékoli činnosti právě v zájmu ochrany vodních toků a jejich okolí a případně další využití tohoto území k rekreačním, sportovním a společenským účelům. Proti hodnotě spočívající ve využití energetického potenciálu navrhovatelem, případně subjektem, kterému navrhovatel jím obhospodařované pozemky pronajal, stojí zájem obyvatel města vyjádřený v petici sledující ochranu toků a jejich okolí. Navrhovatelem tvrzené stavební uspořádání stavby podle nerealizované projektové dokumentace neznamená, že změna územního plánu nemá opodstatnění. Tato změna zakazuje jakékoli činnosti, které by ztížily či omezily využití daného území právě pro rekreaci, sport, případně společenské akce. Povolení k nakládání s vodami není územně analytickým podkladem ve smyslu § 26 odst. 1 stav. zák. podřaditelným limitům využití území. Takové limity představují například pravomocná územní rozhodnutí nebo stavební povolení.

Upřednostnění zájmů obyvatel města před soukromým zájmem navrhovatele argumentujícím poškozováním majetku státu neznamená žádný excesivní zásah, jestliže projednání a přijetí změny územního plánu se uskutečnilo v souladu se stavebním zákonem a nedošlo k porušení stavebního zákona a dalších předpisů, na které se v návrhu odkazuje.

30. Soud proto uzavřel, že napadená změna č. 4 Územního plánu města Strakonice není v rozporu s předpisy, kterých se navrhovatel dovolává.
31. Navrhovatel proto přijetím změny územního plánu nebyl nikterak zkrácen na svých plánech.
32. Vzhledem k těmto důvodům krajský soud podle § 101d odst. 2, věta druhá s.ř.s návrh zamítl.
33. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že odpůrce měl v řízení úspěch. Dal-li se odpůrce v tomto řízení zastoupit advokátem, jedná se o výdaj účelně vynaložený. Proto soud odpůrci právo na náhradu nákladů řízení přiznal. Tyto náklady představuje odměna advokáta za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci, sepis, vyjádření a zastoupení při ústním jednání), celkem 9 300 Kč, 3 x režijní paušál po 300 Kč, celkem 900 Kč, náklady na cestovné ze sídla advokáta k procesnímu soudu a zpět, kdy cesta činí 128 km a náhradě za 1 km 4 Kč při průměrné ceně nafty 29,8 Kč, celkem činí jízdné 695 Kč a dalších 400 Kč na náhradu času za 4 půlhodiny po 100 Kč a 2 372 Kč na dani z přidané hodnoty, které je zástupce žalobce plátcem. Navrhovateli se ukládá takto stanovenou náhradu nákladů řízení v částce 13 667 Kč zaplatit odpůrci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet právního zástupce odpůrce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 10. ledna 2018

JUDr. Věra Balejová v. r.
předsedkyně senátu